

Zmiany w prawie:

W dniu 17 sierpnia 2015 roku weszła w życie ustawa zmieniająca m.in. Kodeks postępowania cywilnego i Prawo o notariacie, którą dostosowano polskie prawo do Rozporządzenia unijnego nr 650/2012 z dnia 4 lipca 2012 roku i wprowadzono procedurę wydawania „europejskiego poświadczenia spadkowego”.

Europejskie poświadczenie spadkowe (dalej: EPS) ma służyć spadkobiercom, zapisobiercom, wykonawcom testamentu, jak i zarządcom spadku, i wydawane jest w celu wykorzystania w innym państwie członkowskim UE. Jednakże, wywołuje w Polsce takie same skutki jak postanowienie o stwierdzeniu nabycia spadku i poświadczenie dziedziczenia.

Najważniejszą zmianą w stosunku do dotychczasowych regulacji jest uproszczenie formalne – EPS nie wymaga stosowania jakiegokolwiek szczególnej procedury do dalszego wykorzystania w innych państwach członkowskich UE. Z EPS związane są domniemania, w tym: że stwierdzone w nim okoliczności są prawdziwe, a osoba w nim wymieniona posiada status spadkobiercy. O ile spełniona są inne wymagania prawa właściwego (np. uwierzytelnione tłumaczenie, opłata, inne dokumenty), EPS może stanowić podstawę wpisu do odpowiednich rejestrów, np. do ksiąg wieczystych, w każdym kraju UE.

W Polsce organami właściwymi do wydawania EPS są sądy i notariusze (EPS nie może wydać konsul). Do postępowania w sprawie wydania EPS stosowane są łącznie przepisy polskiego Kodeksu postępowania cywilnego, Prawa o notariacie, jak i europejskiego Rozporządzenia nr 650/2012. Wniosek można złożyć na formularzu, którego wzór został przyjęty przez Komisję Europejską w rozporządzeniu wykonawczym, dostępnym na portalu e-justice.europa.eu. Koszt EPS to 300 zł (przed sądem) lub 400 zł (przed notariuszem).

Zarówno sąd, jak i notariusz, zobowiązany jest zweryfikować informacje zawarte we wniosku oraz załączone dokumenty i może zwrócić się do wnioskodawcy o odpowiednie dowody na poparcie swojego oświadczenia. Jeżeli wnioskodawca nie jest w stanie przedłożyć odpowiednich uwierzytelnionych dokumentów, organ może postanowić o zaakceptowaniu innych form dowodów.

Od dnia 17 sierpnia 2015 roku EPS jest honorowany na terenie całej Unii Europejskiej, poza trzema państwami członkowskimi – Wielką Brytanią, Irlandią i Danią, które nie uczestniczyły w przyjęciu rozporządzenia nr 650/2012.

Wybrane bieżące orzecznictwo

Prawo cywilne: umowne odstąpienie od umowy a odpowiedzialność inwestora wobec podwykonawcy

Czy (...) odstąpienie przez wykonawcę, od zawartej z podwykonawcą umowy o roboty budowlane, na którą inwestor wyraził zgodę, powoduje ustanie (...) solidarnej z wykonawcą odpowiedzialności inwestora za zapłatę wynagrodzenia za roboty budowlane wykonane przez podwykonawcę (...)?

W razie odstąpienia przez wykonawcę od umowy o roboty budowlane, zawartej z podwykonawcą, inwestor nie ponosi odpowiedzialności na podstawie art. 647[1] § 5 KC.

Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 10 lipca 2015 r., sygn. akt III CZP 45/15

Prawo cywilne: kausalność umów zobowiązujących

Nieważna jest umowa zobowiązująca dłużnika do „bezwartunkowej” zapłaty wierzycielowi określonej kwoty pieniężnej, bez określenia podstawy tego przysporzenia.

Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 maja 2015 r., sygn. akt I CNP 30/14

Postępowanie cywilne: różnice w aktach stanu cywilnego a swoboda oceny dowodów przez sąd

1. Stosownie do art. 1138 KPC zagraniczne dokumenty urzędowe mają moc dowodową na równi z polskimi dokumentami urzędowymi i zasada ta ma zastosowanie także do akt stanu cywilnego sporządzonego za granicą, mimo że akt taki nie został wpisany do polskiej księgi stanu cywilnego.

2. Czynienie przez sądy ustaleń co do treści danych zawartych w akcie małżeństwa odnośnie do imion wnioskodawcy na podstawie innych dowodów niż treść aktów stanu cywilnego jest procesowo niedopuszczalne.

Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 lipca 2015 r., sygn. akt I CSK 725/14

Postępowanie administracyjne: zmiana ostatecznej decyzji WZ a zgoda stron postępowania

W razie żądania zmiany ostatecznej decyzji o ustaleniu warunków zabudowy w trybie art. 155 k.p.a., organ musi uzyskać zgodę na zmianę decyzji nie tylko od inwestora, lecz od wszystkich stron, w tym właścicieli działek sąsiednich, którzy nabyli prawo do żądania takiego sposobu zagospodarowania działki sąsiedniej, który nie ingeruje w ich prawo własności.

Wyrok Naczelnego Sadu Administracyjnego z dnia 26 czerwca 2015 r., sygn. akt II OSK 2873/13

Nadzór merytoryczny i przygotowanie:

Andrzej Kulczycki – radca prawny

Piotr Brych – aplikant radcowski

Newsletter jest dostarczany bezpłatnie przede wszystkim Klientom kancelarii Mikulski & Wspólnicy. Treść biuletynu nie jest formą doradztwa prawnego. Treść orzeczeń pochodzi z publikacji Sądu Najwyższego